

П. Що ще стане съ нась, ако отивамы при человѣцы-тѣ да тѣрсимъ исцѣленіе за душевны-тѣ си болести?

О. Както станѣ съ таїжъ женѣ, така ще стане и съ нась, не ще видимъ никаквѣ ползѣ, но повече на злѣ ще пристигнемъ.

П. Понеже человѣци-тѣ не можатъ да пи помогнатъ, що трѣбва да правимъ за да получимъ исцѣленіе?

О. Трѣбва, както тая жена, да идемъ право при Іисуса и да покажемъ подобнѣ вѣрѣ въ силѣ-тѣ му. Само чрѣзъ такавѣ дѣятелнѣ вѣрѣ ще можемъ да ся исцѣлимъ.

П. Трѣбва ли да ся насырдчамы отъ исцѣляваніе-то на таїжъ нечистѣженѣ да идемъ съ дѣрзновеніе при Іисуса?

О. Трѣбва. Съ какво милосырдіе Іисусъ ѹжъ пріе, колко благосклонно той ѵ говори “Дѣши,” и колко незабавно ѹжъ исцѣли. Ако и ный отивамы при Іисуса, той ще ны пріеме съ подобнѣ милостъ и ще исцѣли всички-тѣ ни душевни болести. Згшо да не идемъ при Іисуса?

П. Въ чий кѫщѣ влѣзе Іисусъ и що видѣ?

О. И когато дойде Іисусъ въ кѫщѣ-тѣ началниковѣ, и видѣ свирцы-тѣ и народъ-тѣ въ смущеніе. (Ст. 23.)

П. Кои бѣхѣ тия свирци?

О. Имало обычай между Евреи-тѣ и други вѣсточны народы, когате умрѣше иѣкой, да выкатъ свирцы, да свирятъ и да пѣхѣтъ плачевни пѣсни за него. Тия скѣрбни явленія ся продѣлжавахѣ обыкновенно осмь дена, а когато умрѣше иѣкой царь или друго знаме-